

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Mgr. et Mgr. Ing. X,**
bytem X

proti
žalovanému: **Nejvyšší státní tajemník**
sídlem Jindřišská 987/34, 110 00 Praha 1 – Nové město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2023, č. j. MV-103699-8/SR-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a prvostupňové rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále také „Úřad“) ze dne 18. 4. 2023, č. j. ÚOHS-14568/2023/141 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

2. Prvostupňovým rozhodnutím předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl o platu žalobce jako státního zaměstnance tak, že mu s účinností ode dne 1. 5. 2023 přiznal osobní příplatek ve výši 3 000 Kč v závislosti na výsledku služebního hodnocení žalobce podle ustanovení § 149 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 30. 9. 2023 (dále jen „zákon o státní službě“), ve spojení s § 6 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 36/2019 Sb., o podrobnostech služebního hodnocení státních zaměstnanců a vazbě osobního příplatku státního zaměstnance na výsledek služebního hodnocení a o změně nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění účinném do 31. 7. 2024 (dále jen „nařízení vlády č. 36/2019 Sb.“). Rozhodnutím předsedy Úřadu došlo ke snížení osobního příplatku oproti dosavadní výši 6 000 Kč.
3. Prvostupňový správní orgán vycházel ze služebního hodnocení žalobce ze dne 9. 2. 2023 za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2022 učiněného podle kritérií hodnocení v několika oblastech předpokladů a výkonu státní služby. Výsledkem služebního hodnocení bylo, že žalobce dosahoval v hodnoceném období dobrých výsledků a dosáhl celkového průměrného výsledku 1,6 bodů. S ohledem na uvedené a úvahou poměrnosti oproti předchozí výši příspěvku v částce 6 000 Kč předseda Úřadu v prvostupňovém rozhodnutí přiznal osobní příplatek žalobci v poloviční výši 3 000 Kč.

II. Podklad rozhodnutí - služební hodnocení žalobce

4. Dne 9. 2. 2023 vedoucí Oddělení druhostupňového rozhodování hospodářské soutěže, Odboru druhostupňového oddělení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále také „vedoucí oddělení“ či „hodnotitel“) vydal služební hodnocení žalobce podle § 155 odst. 5 zákona o státní službě za hodnocené období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2022. V hodnocené oblasti Znalosti byl žalobce hodnocen 2 oproti dřívějším 4 bodům, v oblasti Dovednosti 0 oproti dřívějším 2 bodům a v oblasti Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli 2 oproti dřívějším 3 bodům.
5. V oblasti **Znalosti (2 body, dříve 4)** hodnotitel žalobci vytýkal, že nebyl dostatečně orientován v organizační struktuře Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a že měl nedostatečnou znalost představených a vnitřních systémů instituce. To vedoucí oddělení doložil emailovou komunikací ze dne 29. 6. 2021, z níž vyplynulo, že žalobce si chtěl dožádat spis od nesprávného útvaru Úřadu a adresoval jej osobě, která ani nebyla jeho ředitelkou. Dále vedoucí oddělení uvedl, že žalobce nesprávně kopíroval šablony, čímž došlo k vydání rozhodnutí s nesprávnými identifikačními údaji. Toto dokládá dohledatelné opravné usnesení, které muselo být následně vydáno. Neadekvátní práci se šablonami hodnotitel seznal i z emailové komunikace žalobce a asistentky Odboru druhostupňového rozhodování ze dne 25. 4. 2022, založené v osobním spise zaměstnance.
6. Hodnocená oblast **Dovednosti (0 bodů, dříve 2)** se dále dělí do tří podoblastí.
7. *1. Komunikační dovednosti (1 bod)*

V první podoblasti vedoucí oddělení kladně hodnotil písemný projev žalobce pro psaní právních textů za Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, sic s poznámkou, že jeho text se někdy stává méně srozumitelným pro žalobcovu snahu o „vytříbený“ právní styl. U ústního projevu pak je třeba, aby se žalobce zaměřoval více na podstatu problému; chybí mu schopnost vyjádřit se stručně a srozumitelně a zabíhá do nepotřebných podrobností či souvislostí. Velké nedostatky hodnotitel shledal v komunikaci žalobce uvnitř Úřadu, jelikož některé jeho projevy vybočují z rámce slušného a korektního jednání a žalobce tím porušil

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

své povinnosti státního zaměstnance podle § 77 odst. 1 písm. n) zákona o státní službě ve spojení s čl. 5.5.1 Etického kodexu Úřadu, pročez mu byly uloženy dvě písemné výtky podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona o státní službě, a to ve dnech 28. 6. 2021 a 8. 12. 2021. Vedoucí oddělení podotkl, že byly již z osobního spisu žalobce vyjmuty, nicméně k uložení výtek prokazatelně došlo. Dále uvedl, že žalobce má při probírání jedné konkrétní věci tendenci sklouzávat do dalších nesouvisejících témat, osočování jiných osob či utrušování nevhodných poznámek. K tomuto hodnotitel citoval emailovou komunikaci žalobce s jeho přímým nadřízeným ze dnů 3. 2. 2021 a 4. 5. 2022 a emailovou komunikaci s jinou zaměstnankyní ze dne 25. 4. 2022 obě založené v osobním spise žalobce. Vedoucí oddělení rovněž uvedl, že žalobce nepředložil žádný dokument, který by prokazoval, že absolvoval minimálně dvě školení týkající se pracovní komunikace a zvládání zátěžových situací, jak mu bylo uloženo v rozvojových cílech z minulého služebního hodnocení.

8. *2. Sociální dovednosti (0 bodů)*

V této podoblasti vedoucí oddělení upozornil na situaci, kdy se žalobce v písemném vyjádření ze dne 27. 1. 2022 adresované helpdesku IT velmi nevhodně vyjadřoval o kolegyních na mateřské dovolené. V reakci na výtku nadřízeného pak žalobce reagoval sledem řady emailů, které neměly s předmětem upozornění nic společného a útočil v nich na jiné osoby, a které jsou rovněž založeny v osobním spise zaměstnance. Právě za toto jednání mu dne 28. 6. 2021 byla uložena výtka, vztahující se rovněž k nevhodnému chování žalobce při nahlížení do svého osobního spisu a související emailové komunikaci se zaměstnanci Personálního oddělení Úřadu. Na další nevhodnou komunikaci byl žalobce osobně upozorňován předsedou Úřadu i svým nadřízeným, načež následovala další výtka dne 8. 12. 2021. Vedoucí oddělení citoval další úryvky z emailové komunikace žalobce s dalšími zaměstnanci a konstatoval, že žalobce je i při řešení ryze právních otázek schopen zabíhat do nesouvisejících osobních pocitů a sdělovat dehonestující názory na (současné i bývalé) kolegy. Nevhodnost tohoto jednání vnímali i sami kolegové, jak hodnotitel doložil jejich emaily adresované nadřízenému žalobce, ke kterému se však žalobce choval v souladu s Etickým kodexem i svými zákonnými povinnostmi státního zaměstnance. V osobním spise zaměstnance se nachází několik záznamů o osobních rozhovorech, při kterých nadřízený vyzýval žalobce, aby jednal se zaměstnanci Úřadu zdvořile a taktně, dodržoval Etický kodex a nevytahoval nepatřičně osobní věci z minulosti či nepodléhal emocím.

9. *3. Osobní přístup (0 bodů)*

Hodnotitel uvedl, že žalobce projevuje inovativní, originální a tvůrčí (kritické) myšlení, ale jeho kritika je někdy až nezdravá, vidí problémy tam, kde nejsou, cítí nadměrnou potřebu vše řešit a vůči všemu se vymezovat, a to i vůči jiným (i bývalým) zaměstnancům Úřadu a vytahovat věci z minulosti. Žalobce dle názoru vedoucího oddělení hůře přijímá zpětnou vazbu a není schopen náhledu na své vystupování, což dokládají další záznamy emailové komunikace tvořící přílohy služebního hodnocení.

10. **I třetí oblast nazvaná Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli (2 body, dříve 3) se dělí do 3 podoblastí.**

11. *1. Kvalita výkonu státní služby (2 body)*

Vedoucí oddělení uvedl, že kvalita výkonu státní služby zaměstnancem byla na odpovídající úrovni. Některé jeho výstupy však obsahovaly chyby, přičemž chyby v hlavičce dokumentů spočívající v překlepu v příjmení předsedy Úřadu se žalobce dopustil opakovaně.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

K hodnocení této podoblasti se hodnotitel obrátil i na dočasnou nadřízenou žalobce, aby zhodnotila kvalitu jeho výkonu státní služby v období, kdy byl dočasně přeložen do Sekce veřejných zakázek. Její vyjádření potvrdilo, že po odborné stránce nevykazuje plnění služebních úkolů nedostatky, ale formální stránka je slabší, konkrétně žalobce v tomto období vyhotovil dokument, který neodpovídal strukturou vzorům, musel být přepracován, stejně jako jedna část právní argumentace v odůvodnění dokumentu.

12. 2. *Množství plněných úkolů a služební tempo (1 bod)*

Žalobce potřebuje striktní nastavení termínů služebních úkolů, přičemž lhůty pro jejich plnění byly dodržovány, byť bylo splnění úkolu někdy nutné žalobci připomenout (doloženo emailovou komunikací nadřízeného vůči žalobci ze dnů 20. 4. 2021, 21. 3. 2021 a 8. 6. 2022, vše přílohami služebního hodnocení). Ze zprávy dočasné nadřízené vyplynulo, že došlo-li k ohrožení splnění služebního úkolu či dodržení stanovení lhůty, žalobce o tom včas plně informoval. Množství plněných úkolů zaměstnancem hodnotil vedoucí oddělení jako nižší, žalobce však v posuzovaném období prodělal mnoho pracovních neschopností. V závěru hodnotitel dodal, že žalobce opakovaně upozorňoval, aby žalobce využíval služební dobu efektivně k plnění služebních úkolů, a ne k sepisu svých různých stížností či nesouhlasů apod.

13. 3. *Analýza a řešení problémů (3 body)*

Vedoucí oddělení hodnotil žalobce v této podoblasti vesměs pozitivně, pouze vytkl, že žalobce zachází v analýze/hloubání někdy příliš daleko.

14. Hodnotitel stanovil závěrem žalobci dva individuální cíle, pracovní a rozvojový. Výsledkem služebního hodnocení bylo, že žalobce dosahoval v hodnoceném období dobrých výsledků a dosáhl celkového průměrného výsledku 1,6 bodů. S ohledem na to vedoucí oddělení navrhl snížit žalobcův osobní příplatek poměrně z 6 000 Kč na 3 000 Kč. Žalobce podal proti služebnímu hodnocení námitky, ke kterým se služební orgán vyjádřil a zamítl je.

15. Následně předseda Úřadu vydal dne 18. 4. 2023 prvostupňové rozhodnutí snižující osobní příplatek žalobce na 3 000 Kč, proti kterému podal žalobce odvolání, v němž žádal přezkum i služebního hodnocení.

III. Rozhodnutí žalovaného – napadené rozhodnutí

16. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

17. Žalobce kromě argumentace předestřené již v námitkách proti služebnímu hodnocení ve svém odvolání uvedl, že se stal cílem odvetných opatření ve smyslu čl. 19 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/2937 ze dne 23. 10. 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (dále jen „Směrnice“). Žalobce namítal, že vedoucí oddělení použil jako podklad pro služební hodnocení materiály, které nebyly získány ani zpracovány zákonným způsobem. Žalobce právní otázku zákonnosti získání a zpracování podkladů pro služební hodnocení považuje za předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 57 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a proto spolu s odvoláním podal i trestní oznámení a podnět na Úřad pro ochranu osobních údajů.

18. K hodnocené oblasti **Znalosti** žalobce namítal, že mělo být přihlédnuto i k jím vypracovaným analýzám na téma přerušení jednoty skutků trvajících přestupků a právní analýzy rozhodovací praxe k otázce určování výměry pokuty Úřadem. Žalovaný konstatoval, že toto se hodnotí v podoblasti 3. Analýza a řešení problémů oblasti Výkon

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli, kde se tato činnost žalobce pozitivně promítla. Dále žalovaný uvedl, že nebylo možné přihlédnout v této oblasti ani k žalobcem předloženému rozsudku, který měl vypracovat v rámci asistence soudkyni Nejvyššího správního soudu, jelikož byl žalobce v tomto období postaven mimo výkon státní služby. Žalobce předložil na důkaz svých znalostí vnitřních předpisů Úřadu své oznámení stran rozpočtové kázně, ze kterého však podle žalovaného nelze dovodit žádné nadstandardní znalosti žalobce. K žalobcem poukazovaným soudním rozhodnutím, které potvrzovaly jím vypracovaná rozhodnutí, žalovaný uvedl, že toto nelze vnímat jako nadstandardní práci, jelikož všichni zaměstnanci Úřadu mají přispívat k příznivé statistice Úřadu ve správním soudnictví. Ve zbytku se žalovaný ztotožnil se závěry služebního hodnocení v této oblasti, a poukázal i na negativní postoj žalobce, kdy nebyl schopen uznat vlastní chybu v případě uvedení chybného adresáta rozhodnutí.

19. Stran hodnocené oblasti **Dovednosti** žalobce namítal, že nemělo být přihlíženo ke dvěma písemným výtkám, které mu byly uloženy ve dny 28. 6. 2021 a 8. 12. 2021, jelikož v době služebního hodnocení byly již vyjmuty z jeho osobního spisu. Žalovaný vyjádřil názor, že zákon o státní službě nevylučuje přihlídnutí i k písemným výtkám, které již nejsou součástí spisu. Podle § 155 odst. 5 zákona o státní službě se pravidelné služební hodnocení provádí za období stanovené služebním orgánem, v případě Úřadu toto období činí 2 roky. V souladu se služebním předpisem č. 1 náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 27. 2. 2019 Organizační směrnice Úřadu ke vzdělávání a hodnocení zaměstnanců (dále jen „směrnice Úřadu“) v čl. 5.2.3 stanoví, že při provádění služebního hodnocení se přihlíží i k písemným výtkám vydaným v průběhu hodnoceného období. Jelikož výtky uložené žalobci do hodnoceného období spadají, bylo možné je použít jako podklad pro služební hodnocení. Opačný výklad by podle žalovaného *ad absurdum* vedl k nemožnosti provádět pravidelné služební hodnocení za období delší než 1 rok, neboť všechny písemné výtky se z osobního spisu po 1 roce vyřazují. Žalobce namítal, že emailová komunikace neměla být použita jako podklad služebního hodnocení, když šlo o žalobcovy projevy osobní povahy; na to žalovaný reagoval tím, že směrnice Úřadu umožňuje hodnotiteli k emailové komunikaci přihlížet. Tvzení, že emaily jsou žalobcovy projevy osobní povahy, je pak podle žalovaného nutné zcela odmítnout, neboť hodnocené projevy byly učiněny v souvislosti s výkonem služby, na pracovišti ve vztazích s kolegy a představenými a odeslány ze služební adresy žalobce na služební adresy jiných pracovníků Úřadu, a komunikace se týkala služebních, nikoli osobních záležitostí a docházelo k ní ve služební době. K námitkám žalobce, že podklady jsou nepravé, žalovaný konstatoval, že žalobce nekonkretizoval, v čem jejich nepravost spatřuje. Z podkladů je zřejmé, že hodnotitel tiskl emailovou komunikaci ze svého služebního účtu Outlook a jejich autenticita je ověřena u správce sítě Úřadu. Skutečnost, že byla utajena identita některých pisatelů, podle žalovaného nedává důvod pochybovat o pravosti těchto emailů. K žalobcovým poukazům na rozpor se zákonem pro ochranu osobních údajů žalovaný konstatoval, že hodnotitel je povinen podložit svá zjištění materiály, které shromáždí a zpracuje, aby bylo služební hodnocení přezkoumatelné. Nedošlo ke shromažďování soukromé (důvěrné) korespondence, pouze korespondence související s výkonem státní služby. Pokud jde podle žalobce o subjektivní formulace vedoucího oddělení ve služebním hodnocení, např. že se žalobce „vrací ke křivdám z minulosti“, žalobce namítal, že to hodnotiteli nepřislušelo jakkoli hodnotit. Žalovaný k tomu uvedl, že tento slovní popis je nutné hodnotit v celém kontextu posuzovaného jednání účastníka, který se opakovaně kriticky vymezuje vůči současným i bývalým

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

zaměstnancům Úřadu, k dokreslení čehož byl hodnotitel oprávněn je do služebního hodnocení začlenit. Poslední námitka spadající do této oblasti mířila do procesní povahy úředního záznamu ze dne 26. 11. 2021 sepsaného ředitelkou Odboru druhostupňového rozhodování, namísto něhož měl být dle názoru žalobce vyhotoven protokol. Žalovaný vysvětlil, že nebylo v dané věci vedeno žádné řízení a proto nebylo třeba podle správního řádu pořizovat protokol, když se řešila otázka splnění podmínky pro výjimku z povinnosti testovat se na přítomnost onemocnění virem SARS-CoV-2. Žalovaný je přesvědčen, že postačilo o vzniklých okolnostech pořádně stručný záznam.

20. V třetí hodnocené oblasti nazvané **Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli** žalobce namítal, že zkomolení přijetí předsedy Úřadu podle něj představuje banální chybu. Žalovaný upozornil, že šlo o hlavičku dokumentu, která je generována automaticky, a proto je možnost náhodné či nevědomé chyby vyloučena, navíc když nebyla ojedinělá. K námitce žalobce, že hodnotitel pozitivně nezohlednil jeho dobrovolné dočasné přeložení ke správnímu orgánu prvního stupně, žalovaný uvedl, že zjevně k tomuto přihlédnuto bylo, když zohledňoval zprávu tehdejší nadřízené žalobce a hodnotitel nikterak nepopřel vstřícnost žalobce k jeho přeložení. Žalobce si však musel být vědom toho, že bude hodnocen i výkon jeho služby na tomto služebním místě. I ve zbytku dalších vytýkaných nedostatků se žalovaný ztotožnil s názorem hodnotitele a považoval je za oprávněné. Žalobce brojil proti tomu, že mu bylo vytýkáno nedodržování lhůt pro plnění pracovních úkolů. Žalovaný konstatoval, že to mu vyčítáno nebylo, když vedoucí oddělení uvedl, že termíny potřebuje mít žalobce pouze pevně stanovené, ale dodržuje je, byť někdy bylo nutné připomenutí. Při hodnocení množství plněných úkolů pak hodnotitel přihlédl k pracovním neschopnostem žalobce, tedy přihlédl i ke skutečnosti, kterou žalobce nemohl ovlivnit. Žalobce dále argumentoval tím, že sepsání oznámení o podezření ze spáchání protiprávního jednání není ničím jiným než výkonem státní služby. Žalovaný toto označil za jedno z více podání, které žalobce činil sám za sebe k orgánům veřejné moci, k čemuž neměl žalobce využívat služební dobu, a proto žalovaný považuje i tento vytýkaný nedostatek za oprávněný. I zde k oprávněnosti použití emailové komunikace jako podkladu pro služební hodnocení žalovaný setrval na svém názoru a doplnil, že jde o standardní způsob opatrování podkladů, který je hojně využíván napříč všemi služebními úřady. Jestliže se žalobce dovolává ochrany osobních údajů, žalovaný upozornil, že právě z důvodu této ochrany byly utajeny identity některých pisatelů emailů. Oprávněnost užití emailové komunikace žalovaný odvozuje od účelu služebního emailu, který není určen pro jakékoli projevy osobní povahy, k čemuž žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2023, č. j. 4 Ads 40/2021-43. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl, že email odeslaný ze služební e-mailové pošty nemůže být soukromé povahy a nepodléhá listovnímu tajemství. Potvrdil tak závěr, který uvedl již Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 2. 2. 2021, č. j. 57 Ad 8/2020-53, že má emailová pošta obdobný režim jako pošta standardní, tedy že e-mail odeslaný ze služebního e-mailu má povahu dopisu odeslaného na hlavičkovém papíru úřadu. Skutečnost, že ve zde projednávaném případě zaměstnankyně jednala z titulu svého služebního zařazení na služebním úřadě, je zřejmá již z toho, z jaké e-mailové adresy e-mail odeslala, a nelze se proto dovolávat ochrany listovního tajemství podle čl. 13 Listiny základních práv a svobod. V právě uvedeném případě byla povaha e-mailové korespondence posuzována pro účely kárného řízení, přičemž žalovaný má za to, že lze závěr soudu aplikovat i na případ žalobce. Vedení evidence e-mailové komunikace neupravuje žádný právní předpis, proto není

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

vyloučeno, aby ji hodnotitel vedl mimo osobní spis žalobce a učinil ji jeho součástí nebo přílohou služebního hodnocení až později.

21. K okolnostem, které podle žalobce mají vypovídat o zaujatosti příslušných osob vůči němu, žalovaný toliko konstatoval, že nijak nesouvisejí s předmětem řízení. Argumentace žalobce stran toho, že se stal cílem tzv. odvetných opatření podle čl. 19 Směrnice, nemá podle názoru žalovaného žádné logické opodstatnění, neboť ke snížení bodové klasifikace služebního hodnocení žalobce došlo vlivem nedostatků, které jeho výkon státní služby vykazoval v období let 2021–2022.
22. Žalovaný shrnul, že se ztotožňuje se závěry služebního hodnocení, v rámci něhož vedoucí oddělení správně přihlédl k předloženým situacím v jejich souhrnu, byť by samy o sobě nemusely být důvodem pro snížení hodnocení v jednotlivých oblastech, kdyby se vyskytovaly toliko ojediněle. Stanovení nové výše osobního příplatku, který představuje fakultativní složku platu státních zaměstnanců, žalovaný považuje za adekvátní k dosaženému výsledku služebního hodnocení, když žalobce dosáhl zhruba poloviny bodů oproti předchozímu služebnímu hodnocení, a tedy i výše osobního příplatku byla snížena o polovinu. Žalovaný sice uznal, že výrok měl být formulován tak, že dochází ke snížení osobního příplatku, nikoliv jeho přiznání v nižší výši; nejedná se však o pochybení, které by mělo vliv na zákonnost rozhodnutí.

IV. Žaloba

23. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí žalobou, do které zkopíroval doslovně znění svých námitek proti služebnímu hodnocení, které uplatňoval následně i v odvolání (viz výše).
24. Nad rámec těchto již uplatněných námitek žalobce uvedl, že žalovaný jen „*sprostě opsal*“ vyřízení žalobcových námitek proti služebnímu hodnocení, ale věcný přezkum nevykonal. Tím zachoval a neodstranil vady služebního hodnocení a zatížil tak sám napadené rozhodnutí nezákonností. Opakovaně namítal nezákonnost porážení podkladů služebního hodnocení, jejich hodnocení pak označil za podobné jako v padesátých a potažmo normalizačních letech („*gestapácko-estébécké manýry*“), a namítal znovu i námitku podjatosti a nenávisti organizované skupiny, která vůči němu uplatnila tzv. odvetná opatření. Veškerou e-mailovou komunikaci použitou jako podklady služebního hodnocení označil za „*důvěrnou komunikaci*“. Vyčítal Úřadu, že pozměňuje digitální formu do formy analogové a zpřístupňuje podklady osobám, které nebyly adresáty dotyčné komunikace. Následně vyjmenoval členy této organizované skupiny, které označil za spolupachatele uvedeného jednání. K těmto členům zdoulhavě popisoval, jaké mají různé vazby mezi sebou, včetně detailů osobního života, podle žalobce prokazující jejich zaujatost vůči jeho osobě a motivaci ho poškozovat. Popisoval okolnosti kárného řízení, které proti němu bylo vedeno. Žalobce tvrdil, že předseda Úřadu autoritativně nařídil svým podřízeným, aby mu předávali důvěrnou komunikaci se žalobcem, což žalobce označil za „*svévolné slídění*“. Svou újmu způsobenou takovým jednáním žalobce vyčíslil na částku převyšující 1 000 000 Kč spočívající ve ztrátě na výdělku a jeho úrocích. Vedle toho mu byla způsobena i újma na pověsti a dobrém jménu z hlediska výkonu státní služby.
25. Žalobce uvedl, že očekával od žalovaného víc, než floskuli o tom, že má hodnotitel uloženo hodnotit, a tak si může zpracovávat osobní údaje svévolně a nezákonně, ignorujíc právní předpisy. Vytisknuté emaily měly být zakládány do jeho osobního spisu, nikoliv do šuplíků,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

aby se proti takovému nezákonnému zásahu mohl žalobce bránit zásahovou žalobou. Polemiku nadřízené o ověřitelnosti autenticity ukládaných emailů hodnotí žalobce jako „*na kriminál*“. Podle žalobce dochází tisknutím e-mailů k porušení zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Důkazní břemeno ohledně pravosti vytištěných emailů má ležet na veřejné moci, ne na žalobci. Žalobce je označuje za lživě podvržené podklady. Toto své přesvědčení podpořil odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně, který však neoznačil datem ani číslem jednacím, toliko jmény účastníků.

26. Žalobce vyjmenoval, co vše je podle něj lživé, tj., že nemá nadstandardní znalosti právních předpisů, že by s ním bylo řešeno cokoli souvisejícího s vadami rozhodnutí vydaného Úřadem, že žalobce nezná strukturu Úřadu, že by bylo prokázáno, že nepřispěl ke zvýšení úspěšnosti Úřadu ve správním soudnictví, že by měly být zohledněny uložené písemné výtky ve služebním hodnocení, že by mohlo být přihlíženo k nedoložení dokladu o absolvování školení, že by nešlo v žalobcově e-mailové komunikaci zjevně odlišit osobní sdělení od pracovní konverzace, že by měl s vedoucím oddělení v rámci hodnoceného období jakékoli pohovory, že by směl být hodnocen jeho pocit zahořklosti, že může kdokoli cokoli užívat k tíži žalobce pro dokreslení situace, že by mohl nadřízený namísto protokolu pořizovat záznam, že by bylo prokázáno, že jeho chyba v psaní nebyla ojedinělá, že by došlo během dočasného přeložení žalobce k jakémukoli pochybení, že by nedodržoval lhůty, že by mezi svými pracovními neschopnostmi žalobce odvedl jakkoli menší množství práce, že by se mohlo v rámci služebního hodnocení jakkoli zmiňovat cokoli o množství a délce pracovních neschopností žalobce, že by vedoucí oddělení prokázal jakékoli využívání služební doby způsobem odporujícím právním předpisům a že by jakýkoli zákon umožňoval vedoucímu oddělení jakékoli „*neformální dovětky*“.
27. Podle žalobce vedoucí oddělení nijak neodůvodnil, proč by jeho osobní příplatek měl být snížen zrovna o 3 000 Kč. Žalobce vyjádřil podezření, že chce tuto částku hodnotitel rozdat „*svým věrným kolaborantům*“.
28. Žalobce namítal, že mu nebylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním. Žalobce navrhl důkaz jeho výsledkem a listinami a e-maily v držení Úřadu a navrhl soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí, jakož i služební hodnocení žalovaného a nahradil žalobci náklady řízení.

V. Vyjádření žalovaného

29. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě plně odkázal na svou argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí s ohledem na to, že žaloba je kompilátem textů, které jsou žalovanému známy z předchozích podání žalobce. Tvrzení žalobce v závěru žaloby týkající se kárného řízení vedeného proti žalobci nemají náhledem žalovaného žádný dopad na přezkoumání rozhodnutí o jeho platu.
30. Za jediný nový argument, který žalobce přestřel v podané žalobě, žalovaný označil námitku, že žalobci nebylo umožněno se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalovaný k tomu odkázal na Výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 10. 7. 2023, č. j. MV-103699-7/SR-2023 (dále jen „Výzva“), které byla následujícího dne vypravena na adresu žalobce formou poštovní přepravy. Přílohou tohoto přípisu byl DVD nosič obsahující doplněné podklady, tj. osobní spis žalobce a spis Úřadu ve věci odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Součástí správního spisu žalovaného je druhopis dodejky k Výzvě, ze kterého vyplývá, že zásilka byla dle provozovatele poštovní přepravy

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

připravena k převzetí dne 14. 7. 2023, doručena fikcí dne 24. 7. 2023 a vložena do schránky žalobce dne 31. 7. 2023. Z toho vyplývá, že měl žalobce přibližně měsíc k seznámení se s podklady před vydáním napadeného rozhodnutí, ke kterému došlo až dne 31. 8. 2023. Tohoto svého práva však žalobce nevyužil.

31. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

32. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, která mu předcházela, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť k tomu byly dány podmínky ustanovení § 51 s. ř. s., když účastníci řízení k výzvě soudu nepožadovali nařízení ústního jednání.
33. Žaloba není důvodná.
34. V dané věci je z podnětu podané žaloby předmětem sporu o snížení výše osobního příplatku na základě služebního hodnocení několik otázek.
35. V zásadě jde o otázku obsahu, správnosti a objektivitě zpracování samotného služebního hodnocení žalobce jako podkladového rozhodnutí o platu podle § 75 odst. 2 s. ř. s.
36. S tím jsou spojeny námitky žalobce, zda byl hodnotitel oprávněn pro účely hodnocení žalobce užít komunikaci vedenou ze služebního e-mailu žalobce a použít ji jako jeden z podkladů služebního hodnocení. S uvedeným souvisí i spor o to, zda lze při služebním hodnocení přihlížet k písemným výtkám uloženým podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona o státní službě i poté, co byly po 1 roce vyňaty z osobního spisu státního zaměstnance. Sporným činí žalobce také to, zda obecně zjištěné nedostatky zakládají snížení bodového hodnocení a potažmo výši osobního příplatku o polovinu. Přezkumu podléhá rovněž otázka, zda byl žalobce zkrácen na svém procesním právu podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu mít možnost se seznámit s podklady napadeného rozhodnutí před jeho vydáním.
37. **K užití služebního hodnocení jako podkladu pro rozhodnutí o osobním příplatku a k jeho obsahu.**

Soud vyšel z následujícího právní úpravy a judikatury správních soudů:

38. Podle ustanovení § 153 odst. 1 zákona o státní službě se o služebním poměru státního zaměstnance vede osobní spis, který smí obsahovat jen písemnosti nezbytné pro služební poměr a hodnocení státního zaměstnance.
39. Podle ustanovení § 153 odst. 2 zákona o státní službě do osobního spisu mají právo nahlížet služební orgán, jakož i představení, kteří jsou státnímu zaměstnanci nadřízeni. Právo nahlížet do osobního spisu, jakož i právo na pořízení opisu osobního spisu má Ministerstvo vnitra, orgán inspekce práce, Úřad pro ochranu osobních údajů, soud, státní zástupce, policejní orgán, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajská služba.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

40. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
41. Podle ustanovení čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a rady 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „Nařízení GDPR“) je zpracování osobních údajů fyzické osoby zákonné, pokud je zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje.
42. Otázkou e-mailové korespondence se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2023, č. j. 4 Ads 40/2021-43, v němž se obdobně zabýval e-mailovou korespondencí zaslanou zaměstnankyní ve výkonu státní služby nadřízenému, obsahující vulgární vyjádření, přičemž tento soud v rozsudku uvedl: *„Zaslání předmětného e-mailu tak nelze považovat za soukromou korespondenci zaslanou mimo výkon služby, jak stěžovatelka setrvale namítá. Sepsala a odeslala jej v době výkonu služby ze služební e-mailové schránky a jeho obsahem byly skutečnosti týkající se výkonu služby, o čemž nemůže být sporu. Takto stěžovatelka porušila povinnost jí stanovenou v § 77 odst. 1 písm. n) zákona o státní službě, neboť v době výkonu státní služby nezachovala pravidla slušnosti (...)“*. Podle Nejvyššího správního soudu je přitom významné právě to, že se v uvedeném e-mailu zaměstnankyně při výkonu státní služby (ve správním úřadu) vulgárně vyjadřovala o svém představeném, aniž by bylo stěžejní, na jakou e-mailovou adresu a případně s jakým záměrem e-mail odeslala. Již samotný obsah e-mailu a fakt, že se vytýkaného jednání zaměstnanec dopustí právě ve správním úřadě při výkonu služby, naplňují znaky kárného provinění spočívajícího v porušení povinnosti podle § 77 odst. 1 písm. n) zákona o státní službě ve spojení s § 88 odst. 1 téhož zákona. Nejvyšší správní soud tak vymezil, že e-maily odeslané v době výkonu služby ze služební emailové schránky, jejichž obsahem jsou skutečnosti týkající se výkonu služby, nelze považovat za soukromou korespondenci.
43. Tato charakteristika je přílehlavá i i na e-mailovou korespondenci citovanou a hodnocenou ve služebním hodnocení. Soud shledal, jako řádně zadokumentované, že se žalobce ve vytýkaných případech dopustil nevhodných slovních projevů právě ve výkonu služby vůči zaměstnankyním úřadu a dále nevhodného chování, a to v rozhodném hodnoceném období, za což mu již dne 28. 6. 2021 a dne 8. 12. 2021 byly uloženy 2 písemné výtky za porušení povinností státního zaměstnance podle § 77 odst. 1 písm. n) zákona o státní službě a podle § 77 odst. 1 písm. t) zákona ve spojení s čl. 5.5.1 tehdy účinného Etického kodexu Úřadu. Oporu ve služebním hodnocení a v přílohách dokumentující e-mailovou komunikaci mezi žalobcem a ostatními zaměstnanci, prokazující chování žalobce má i zjištění, že žalobce od pracovních témat mnohdy odbíhal k nevhodným projevům, k líčení křivd vůči jeho osobě z minulosti, což dával ostatním zaměstnancům nevybíravě najevo a což mu ostatně vedoucí oddělení prokazatelně vytýkal a odrazoval jej od takového počínání (příloha 6 a 7 služebního hodnocení). Soud toto hodnocení žalobce považuje za zcela prokázané a odůvodňující bodové hodnocení v dané oblasti ve výši 0. Je proto nutné odmítnout námitky žalobce, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

bylo zacházeno s jeho důvěrnou korespondencí osobní povahy, na kterou by se vztahovalo listovní tajemství.

44. Pokud jde o způsob pořizování těchto podkladů, tedy přímo z programu Outlook vedoucím oddělení, soud nepopírá, že není vyloučena možnost za tohoto postupu emaily pozměnit. Žalobce však nevznesl žádná *konkrétní* tvrzení, v jakém smyslu měly být e-maily pozměněny nebo v čem spatřuje jejich nepravost, a to ani v námitkách proti služebnímu hodnocení, ani v odvolání, ani v rámci svého práva vyjádřit se k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí, a následně ani v žalobě. Namítanou možnost změny podkladů, jimiž byla e-mailová komunikace, soud považuje za zcela nepřesvědčivou a nepřipadnou z hlediska stránek projevu žalobce a na druhé straně naopak z hlediska mírné a slušné obrany zaměstnanců, kteří na e - maily žalobce reagovali. (viz texty korespondence v přílohách). Kromě toho žalobce měl k dispozici výše uvedené opravné prostředky, které účastníku řízení poskytují možnost se proti použití nesprávných či nepravdivých dokumentů bránit. Jelikož tak žalobce nikterak *konkrétně* neučinil, neměl v této otázce žalovaný v rámci odvolacího řízení, ani soud v řízení o této žalobě cokoli v tomto směru přezkoumávat.
45. Soud z osobního spisu žalobce zjistil, že úřední záznamy o jeho emailové komunikaci v rámci úřadu byly do spisu vkládány bez větších časových odkladů a ve stažené, elektronické formě, tedy nelze vejít na nepodložená tvrzení žalobce, že by snad byly vytisknuté emaily tisknuty a uchovávány „v šuplíku“ a vkládány do jeho osobního spisu až s odstupem, aby bylo žalobci znemožněno se proti nim bránit. Jak bylo výše uvedeno, osobní spis státního zaměstnance slouží právě pro shromažďování podkladů pro služební hodnocení, a až při jeho vydání byla podstatná část těchto podkladů součástí příloh služebního hodnocení a žalobce měl možnost – které, byť neúspěšně, využil – se proti nim bránit v rámci námitek proti služebnímu hodnocení.
46. Soud tedy shledal, že záznamy e-mailové komunikace zjevně svědčí o chování žalobce v rámci výkonu státní služby a hodnotitel byl oprávněn je shromažďovat a použít při služebním hodnocení. Ostatně si lze jen těžko představit, jakým jiným způsobem by měl tato pochybení, ke kterým docházelo právě v rámci emailové komunikace, hodnotitel doložit. Jejich pravost nemá soud důvod zpochybňovat, když ani žalobce k tomu nepředestřel žádné konkrétní důvody, a žalovaný opakovaně uvedl, že pravost emailové korespondence je možno v případě pochybností ověřit u správce sítě Úřadu. Soud se tedy s námitkami žalobce v této otázce neztotožnil.
47. **K oprávněnosti hodnotitele přihlížet k písemným výtkám po jejich vyřazení z osobního spisu žalobce po 1 roce.**
48. Podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona o státní službě může představený nebo služební orgán drobné nedostatky ve službě vyřídit tak, že je státnímu zaměstnanci ústně nebo písemně vytkne. Písemná výtka se založí do osobního spisu státního zaměstnance na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se z osobního spisu státního zaměstnance vyřadí.
49. Podle § 155 odst. 5 se pravidelné služební hodnocení u všech státních zaměstnanců vykonávajících službu v témže služebním úřadu provádí za období stanovené služebním orgánem ve služebním předpisu, které může být stanoveno v délce 1, 2 nebo 3 let.
50. Podle čl. 3 Služebního předpisu č. 1/2019 SPNMV náměstka ministra vnitra pro státní službu, kterým se stanoví postup při provádění služebního hodnocení státních zaměstnanců

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

(dále jen „Služební předpis č. 1/2019 SPNMV“) se při provádění služebního hodnocení přihlíží zejména k (...) *písemným výtkám* vydaným v průběhu hodnoceného období (...).

51. Soud se v této otázce ztotožnil s výkladem žalovaného, že je možné v rámci služebního hodnocení přihlížet i k písemným výtkám, které již byly z osobního spisu státního zaměstnance vyřazeny, a to především proto, že opačný výklad by šel proti samotnému smyslu služebního hodnocení. Jelikož zákon o státní službě ve svém ustanovení § 155 odst. 5 zákona o státní službě připouští provádění služebního hodnocení v intervalu i delším, než je 1 rok, ale zároveň stanovuje vyřazení písemných výtek z osobního spisu již po 1 roce, je zjevné, že i k těmto je možné následně přihlížet. Opačný výklad by zakládal absurdní situaci, kdy by byla podstatně omezena možnost hodnotitele doložit dovednosti, znalosti a kvalitu výkonu státní správy v období dřívějším, než je poslední rok hodnoceného období. Nelze si představit žádné rozumné opodstatnění, proč by měl být rozdílně hodnocen například první rok hodnoceného období oproti druhému roku tím, že by se ke stejným skutečnostem přihlíželo různě (respektive k některým nepřihlíželo vůbec). Udělení písemných výtek žalobci bylo hodnotiteli logicky známé z jeho úřední činnosti, přestože již byly vyřazeny z osobního spisu žalobce, avšak nemohl nehodnotit, za jaké chování byly žalobci dvě výtky v r. 2021 uděleny, neboť i způsob tohoto chování (mimo jiné i vulgárního slovního projevu žalobce o zaměstnankyních) zasahoval do hodnoceného období a s další hodnocenou e-mailovou korespondencí z r. 2022 spoluutvářel obraz žalobce pro účely hodnocení v oblasti sociální dovednosti. Nadto přímo samotné znění ustanovení § 88 odst. 3 zákona o státní službě stanoví, že písemné výtky se po roce toliko vyjmou ze spisu, ale nestanoví zahrazení postižení udělením výtky v tom smyslu, že by k jednání, za které mu byla udělena výtka, nemohlo být ve služebním hodnocení přihlíženo (*a contrario* ustanovení § 97 zákona o státní službě, podle kterého se na státního zaměstnance v různých lhůtách *hledí, jako by nebyl za kárné provinění postižen*). Soud tedy dospěl k závěru, že i tato argumentace žalobce je lichá.
52. **K námitkám žalobce o lživých tvrzeních Úřadu ve služebním hodnocení.**
53. Soud uvádí, že ani tyto námitky nemají oporu ve služebním hodnocení. Představují jen souhrn jednostranných tvrzení a konstatací žalobce dle subjektivního výběru skutečností, které byly v textu služebního hodnocení zmíněny v neprospěch žalobce, ale které byly velmi objektivně kompenzovány kladným hodnocením žalobce z hlediska jeho úředních schopností, takže zakládaly potřebnou proporcionalitu bodového hodnocení. Nedostatky, které hodnotitel zmínil v jednotlivých oblastech a podoblastech tak, jak je rekapitulováno v naraci tohoto rozsudku pod bodem II. Služební hodnocení žalobce byly zmíněny vedle nesporně uznané dobré práci žalobce v oblasti psaní právních textů, inovativního tvůrčího(kritického) myšlení a dobré úrovně žalobcových úředních výstupů, dodržování lhůt, přístupů k analýze a řešení problémů, byť tyto dovednosti leckdy zastíraly skutečnou dovednost žalobce mírou nesrozumitelnosti (viz 1. Komunikační dovednosti), hledáním problémů nad rámec potřebné podstaty řešení (viz. 3. Osobní přístup), nedostatkem sebereflexe, nezájmem o zdokonalování se v komunikačních dovednostech neabsolvováním školení o pracovní komunikaci a zvládání zátěžových situací (viz 1. Komunikační dovednosti, 3. Osobní přístup) apod. Na jedné straně bylo hodnoceno, že žalobce byl někdy upomínán ke splnění úkolů a některé lhůty nedodržel, nicméně na straně druhé bylo objektivně přihlédnuto k jeho dobré úřední práci a časově dlouhodobé pracovní neschopnosti. Žalobce se rovněž, vzhledem ke způsobu svého útočného chování a projevům pocitů ukřivdění, které z jeho e-mailů vyplývají, a k dehonestujícím projevům vůči kolegům, nelze divit, že v oblasti výkonu státní služby byla také jako negativní skutečnost

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

hodnocena i opakovaná chyba v hlavičce dané struktury dokumentů, spočívající v překlepu příjmení předsedy Úřadu, a to nikoliv jako náhodná či bagatelní. To zvláště, byl-li žalobce hodnocen jako úředně zdatný a nebylo možné předpokládat, že strukturu dokumentu měnil. Nicméně tato chyba však nebyla zásadní negativním prvkem, na němž by bylo jediné založeno služební hodnocení žalobce, nicméně doplnila soubor nedostatků, které oproti kladnému hodnocení žalobce vedlo k poměrnému bodovému hodnocení v jednotlivých oblastech posuzování.

54. Soud k tomuto žalobnímu okruhu ohledně lživosti tvrzení žalovaného považuje za nutné upozornit, že žalobní námitky musí být dostatečně určité a konkrétní a míra jejich precizace do značné míry ovlivňuje i to, jakého rozsahu právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím jsou žalobní body obecnější, tím obecně k nim může správní soud přistoupit a posuzovat je, jelikož není úkolem soudu za žalobce spekulativně domýšlet nevyřčené argumenty či vybírat z širší skutečností ty, které jeho žalobu podporují. Je to tedy obsah a kvalita žaloby, co v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54).
55. Žalobce nevznesl stran hodnocení významu a dopadu vytýkaných nedostatků do výsledného služebního hodnocení (a potažmo do prvostupňového rozhodnutí o snížení osobního příplatku) v žalobě žádné nové konkrétní námitky. Sice opakovaně proklamoval svou obecnou nespokojenost s formulacemi hodnotitele i žalovaného, žádné nové *konkrétní* výtky v žalobě nevznesl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na stranách 9 až 15 zevrubně vypořádal odvolací námitky žalobce, kdy ke každému žalobcem navrhovanému podkladu jasně vysvětlil, proč nemůže být pro účely služebního hodnocení použit.
56. V dané věci nebylo úkolem ani v možnostech soudu, aby bez konkrétních argumentů, které by opodstatněně vyvrátily pravdivost podkladů a úvah služebního hodnocení žalobce, námitky lživosti služebního hodnocení podrobil zevrubnému posouzení, nadto aby je považoval za důvodné.
57. Podle ustanovení § 4 nařízení vlády č. 36/2019 Sb. hodnotitel určí závěr služebního hodnocení způsobem stanoveným v příloze č. 2 k tomuto nařízení a vyjádří jej slovně. Hodnotitel uvede v závěru služebního hodnocení doporučení na přiznání, zvýšení, snížení nebo odejmutí osobního příplatku státnímu zaměstnanci nebo na ponechání osobního příplatku v nezměněné výši.
58. Podle ustanovení § 149 odst. 1 zákona o státní službě lze státnímu zaměstnanci osobní příplatek přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout v závislosti na výsledku jeho služebního hodnocení.
59. Podle ustanovení § 5 nařízení vlády č. 36/2019 Sb. státní zaměstnanec dosahoval ve státní službě dobrých výsledků, pokud výsledek výpočtu podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení činí alespoň 1,5 bodu a méně než 2,5 bodu. Pokud jde o státního zaměstnance, který podle § 5 dosahoval dobrých výsledků, osobní příplatek nesmí být vyšší než 30 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je zařazeno služební místo, na kterém státní zaměstnanec vykonává státní službu.
60. Podle čl. 3 Služebního předpisu č. 1/2019 SPMV se při provádění služebního hodnocení přihlíží zejména k průběžnému hodnocení výkonu státní služby státního zaměstnance, předchozím služebním hodnocením, písemným pochvalám za příkladnou službu vydaným v průběhu hodnoceného období, záznamům o přiznání věcných darů za příkladnou službu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

a odměnám poskytnutým v průběhu hodnoceného období, písemným výtkám vydaným v průběhu hodnoceného období, pravomocným rozhodnutím o uložení kárného opatření za kárná provinění spáchaná v hodnoceném období a individuálním vzdělávacím plánům státního zaměstnance na hodnocené období.

61. Z důvodové zprávy k zákonu o státní službě a z komentářové literatury vyplývá, že služební hodnocení je jedním z nástrojů, který má přispívat k profesionalizaci státní služby a vysoké odborné úrovni státních zaměstnanců. Při hodnocení státního zaměstnance musí být dbáno základních principů, kterými jsou objektivnost, nestrannost, spravedlivost, předvídatelnost a přezkoumatelnost. Hodnotitel musí hodnotit pouze právními a služebními předpisy předepsaná kritéria, pro hodnocení nemohou mít význam osobní sympatie a antipatie ve vztahu hodnotitele a hodnoceného. Hodnotitel musí hodnotit tak, aby mezi státními zaměstnanci nedocházelo k nedůvodným rozdílům, ať již co do výsledku služebního hodnocení, či co četnosti služebních hodnocení apod. Pro zajištění přezkoumatelnosti musí hodnotitel disponovat podklady, o které bude hodnocení opírat, za celé hodnocené období; hodnotitel musí vycházet ze zjištěného stavu, který vychází z konkrétních podkladů (nedostatek podkladů pro služební hodnocení, zejména jde-li o vytýkané nedostatky, může být důvodem pro vyhovění námitky proti služebnímu hodnocení, když při nedostatku podkladů může být služební hodnocení shledáno nepřezkoumatelným). Podklady pro služební hodnocení se zařazují do osobního spisu státního zaměstnance (§ 153 odst. 1 zákona o státní službě). Bodové a slovní hodnocení musí být v souladu, musí vycházet z podkladů služebního hodnocení a musí být individualizované (nelze použít obecné formule, které nekonkretizují jednotlivé aspekty hodnocení); nesoulad bodového a slovního hodnocení, resp. obecná floskule v rámci hodnocení činí hodnocení nepřezkoumatelným, resp. nesrozumitelným.
62. V souzené věci žalovaný podle citované právní úpravy postupoval, k jednotlivým oblastem hodnocení připojil své názory na provedení hodnocení, oprávnění hodnotitele a podklady, které byly ke služebnímu hodnocení použity. Jeho závěry tedy nejsou pouhým opisem vypořádání žalobcových námitky proti služebnímu hodnocení, nadto, když se žalovaný s tímto vyřízením věcně ztotožnil.
63. Pokud jde o samotné snížení osobního příplatku, soud shledává postup, kdy došlo k jeho snížení na polovinu vzhledem k tomu, že žalobce v hodnoceném období dosáhl polovičního množství bodů než v předcházejícím hodnoceném období, za zcela logické a souladné s výše uvedenými ustanoveními, kdy nařízení vlády č. 33/2019 Sb. stanovuje toliko horní hranici osobního příplatku, nikoli dolní. Zde lze žalobci i připomenout, že osobní příplatek je fakultativní, nenárokovou složkou platu.
64. **K právu žalobce seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí.**
65. Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.

66. Žalobce v závěru žaloby pouze konstatoval, že mu shora uvedené procesní právo bylo upřeno, zvláště pokud bylo vycházeno z podkladů, které neviděl. Žalovaný na toto reagoval ve svém vyjádření k žalobě, kde popsal doručování Výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí (viz bod 28 odůvodnění tohoto rozsudku).
67. Soud ve správním spise žalovaného vyhledal originál Výzvy a ověřil, že byla vydána dne 10. 7. 2023 a byl k ní připojen dodací lístek ze dne 11. 7. 2023. Zásilka byla reklamována pro nedoručení dodejky, následně byl však poskytovatelem poštovní přepravy dodán druhopis dodejky, ze kterého soud zjistil, že datum uložení zásilky bylo 14. 7. 2023, a že byla zásilka řádně dodaná, tedy vhozena do schránky dle dispozic žalobce, dne 31. 7. 2023.
68. Soud tedy bezvadné doručení na základě těchto listin považuje za prokázané. Jedinou novou námitku, kterou žalobce vznesl v žalobě, soud tedy také shledal nedůvodnou.

VII. Závěr

69. Soudu po přezkumném řízení nezbyvá než shrnout, že ze služebního hodnocení neshledal nepřiměřenost a nesoulad mezi skutkovými a právními úvahami hodnotitele, tedy ani nezákonnost služebního hodnocení. Proto služební hodnocení obstálo jako zásadní a rozhodný podkladový akt i pro věcně správné závěry správních orgánů o snížení osobního příplatku žalobci.
70. Z uvedených důvodů městský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.
71. Výrok II. o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, soud mu proto nepřiznal náhradu nákladů řízení a žalovanému nad rámec jeho běžné činnosti náklady v souvislosti s řízením u soudu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 30. července 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.